

c. Mürîd, Dervîş, Sâlik

Herhangi bir tarîkat şeyhine bağlanan ve seyr ü sulûkunu devam ettiren kimseye bu isimler verilir. Özelde mürid; Allah'a vuslatı arzu eden, bir başka deyişle Allah'ın ahlâkı ile ahlâklanmak isteyen ve bu olgunluğun eğitimini verecek bir şeyhe veya mürşide bağlanan kişiye denir. (Cebecioğlu, 2009, 454).

Bir deneme ve hazırlık döneminden sonra uygun görülen talipler, şeyhe biat ederek mürid olur. Bir tarîkat'a girmeye "ahz-i tarîk" adı verilir. Şeyh tarîkate giren mürîd'e zikir telkin eder, hırka-i irâdet denilen ve müridliğin simgesi olan bir hırka giydirir. Bundan sonra intisâb ettiği tarîkatın adâbına uygun biçimde seyr ü sülûka başlayan mürid farz ibadetlerin yanında kendisine tayin edilen nafîle ibadetleri yerine getirmek, günün belli zamanlarında evrâd ve ezkâr okumakla yükümlü olur.(Uludağ, 2006, 48).

Tarîkat mensubu kimseler bulunduğu mevkiye göre değişik isimler alırlar:

- Tâlib: Tarîkate girme arzusu taşıyan, fakat henüz tarîkate kabul edilmemiş olan.
- Mürîf: Tarîkate girme arzusu kabul edilen ve intisab eden.
- Sâlik: Seyr ü sülûkun devam ettiren.
- Vâsıl: Seyr ü sülûkünü tamamlayıp Hakk'a vâsıl olan.

Bir kimsenin bir şeyhe bağlanmasına "intisab", "inâbe" veya "biât" denir. Halk arasında el alma tabiri bu manada kullanılır. Her tarîkate girecek olan mürid, şeyhin huzurunda tevbe eder, bundan sonra günah işleme-yeceğine, tarîkatın esaslarına bağlı kalacağına söz verir. Bu işlem belli prensip dahilinde yapılır. Genellikle, intisâb etmeden önce, mürid adayına istihâre yapması söylenir, bunun sonucuna göre kendisine ders verilir veya verilmez.(Türer, 1995, 113).

